

1) z urzędnika urzędu wojewódzkiego, posiadającego wyższe wykształcenie architektoniczno-budowlane, jako przewodniczącego;

2) z profesora wydziału architektoniczno-budowlanego szkoły akademickiej lub nauczyciela analogicznego wydziału państwowej średniej szkoły budowlanej;

3) stosownie do rodzaju przemysłu, będącego przedmiotem zamierzonego uprawnienia, z budowniczego lub z majstra kamieniarskiego albo ciesielskiego, albo studniarskiego (rurmistrza), posiadających konsens na zasadzie ustawy z dnia 26 grudnia 1893 r. (austr. Dz. u. p. № 193)."

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

781.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 30 sierpnia 1927 r.

określające w stosunku do niektórych zakładów pracy termin wejścia w życie obowiązku urzędzenia i utrzymywania żłobków dla niemowląt.

Na podstawie ustępu pierwszego art. 22 ustawy z dnia 2 lipca 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet (Dz. U. R. P. № 65, poz. 636) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 5 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. № 93, poz. 538) i stosownie do § 10 rozporządzenia z dnia 11 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. № 32, poz. 293) zarządzam co następuje:

§ 1. Przepis, dotyczący utrzymywania żłobków, zawarty w ustępie 2 art. 15 ustawy z dnia 2 lipca 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet (Dz. U. R. P. № 65, poz. 636), ustęp 3 art. 15 tejże ustawy oraz rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 11 marca 1927 r. w sprawie urzędzenia i utrzymywania żłobków dla niemowląt w zakładach pracy (Dz. U. R. P. № 32, poz. 293) wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1928 r. w następujących zakładach pracy:

1) W Państwowej Fabryce Wyrobów Tytoniowych, Grodno.

2) W Państwowej Fabryce Wyrobów Tytoniowych, Monasterzyska.

3) W Państwowej Fabryce Wyrobów Tytoniowych, Kraków.

4) W Państwowej Fabryce Wyrobów Tytoniowych, Wodzisław.

5) W Państwowej Fabryce Wyrobów Tytoniowych, Warszawa, ul. Dzielna.

6) W Państwowej Fabryce Wyrobów Tytoniowych, Kościana.

7) W Państwowej Fabryce Wyrobów Tytoniowych, Poznań na Łazarzu.

8) W Państwowej Fabryce Wyrobów Tytoniowych, Poznań, ul. Bukowska.

9) W Państwowej Fabryce Wyrobów Tytoniowych, Łódź.

10) W Państwowej Fabryce Wyrobów Tytoniowych, Starogard.

11) W Państwowej Fabryce Wyrobów Tytoniowych, Winniki.

12) W Państwowej Fabryce Wyrobów Tytoniowych, Radom.

13) W Państwowej Fabryce Karabinów, Warszawa.

14) W Okręgowym Zakładzie Mundurowym, Poznań.

15) W Państwowej Wytwórni Prochu i Materiałów Kruszących, Zagożdżon.

16) W Fabryce Cukrów i Czekolady „Franciszek Fuchs i Synowie” Sp. Akc., Warszawa.

17) W Zakładach Przemysłowych „Karol Machlejd” Sp. Akc., Warszawa.

18) W Fabryce Czekolady „Plutos” Sp. Akc., Warszawa.

19) W Fabryce Zapalek „Płomyk” Sp. Akc. do Eksploatacji Państwowego Monopolu Zapalczanego w Polsce, Warszawa.

20) W Fabryce Firanek, Tiulu i Koronek „Szlenker, Wydźga i Weyer”, Warszawa.

21) W Pralni Parowej p. f. „Asko” Przemysł Bieliźniany, A. Strassman i S-ka, Warszawa.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

782.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 27 września 1927 r.

w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o utworzeniu dla spraw Zakładu ubezpieczenia od wypadków sądów rozjemczych w Warszawie, Krakowie i Łodzi.

Na mocy § 38 ustawy z dnia 28 grudnia 1887 r. (austr. Dz. u. p. № 1 z 1888 r.) w brzmieniu, ustalonym art. 22 ustawy z dnia 7 lipca 1921 r. w przedmiocie zmian niektórych postanowień ustaw austriackich o ubezpieczeniu robotników od wypadków, obowiązujących na terytorjum b. zaboru austriackiego, oraz o rozciągnięciu obowiązujących tam ustaw o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków na terytorjum przyłączone do Polski, a należące poprzednio do Królestwa Węgierskiego (Dz. U. R. P. № 65, poz. 413)

oraz na mocy artykułów 1 i 12 ustawy z dnia 30 stycznia 1924 r. w przedmiocie rozciągnięcia obowiązujących na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego i cieszyńskiej części województwa śląskiego ustaw o obowiązku ubezpieczeniu robotników od wypadków na obszar województw: warszawskiego, łódzkiego, kieleckiego, lubelskiego, białostockiego, wołyńskiego, poleskiego i nowogrodzkiego oraz Ziemi Wileńskiej (Dz. U. R. P. № 16, poz. 148)

po wysłuchaniu opinii Zakładu ubezpieczenia od wypadków zarządza się co następuje:

§ 1. Dla Zakładu ubezpieczenia od wypadków, istniejącego na mocy ustawy z dnia 28 grudnia 1887 r. (aust. Dz. u. p. № 1 z r. 1888) w brzmieniu, ustalonym ustawą z dnia 7 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 413) oraz ustawy z dnia 30 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 16, poz. 148), z dniem 1 stycznia 1928 r. utworzone będą niezależnie od sądu rozjemczego we Lwowie sądy rozjemcze z siedzibą w Warszawie, Krakowie i Łodzi.

§ 2. Terytorjalny zakres działania wymienionych w § 1 sądów rozjemczych ustala się jak następuje:

Sąd rozjemczy we Lwowie obejmuje województwa: lwowskie, stanisławowskie, tarnopolskie i wołyńskie.

Sąd rozjemczy w Warszawie obejmuje obszar m. st. Warszawy oraz województwa: warszawskie, lubelskie, białostockie, poleskie, nowogrodzkie i wileńskie.

Sąd rozjemczy w Krakowie obejmuje województwa: krakowskie, kieleckie oraz cieszyńską część województwa śląskiego.

Sąd rozjemczy w Łodzi obejmuje województwo łódzkie.

§ 3. Właściwym dla danej sprawy będzie według wyboru wnoszącego skargę sąd rozjemczy, w którego okręgu zaszedł wypadek, albo sąd rozjemczy, w którego okręgu powód stale zamieszkuje. Raz dokonanego wyboru powód cofnąć nie może.

§ 4. Wszelkie sprawy, niezatwierdzone przez sąd rozjemczy we Lwowie do dnia 1 stycznia 1928 r., a podlegające w myśl niniejszego rozporządzenia miejscowej właściwości nowoutworzonych sądów, winny być na żądanie jednej ze stron przekazane właściwemu sądowi.

§ 5. Do organizacji, przedmiotowego zakresu działania oraz postępowania przed temi sądami mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 28 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. № 94, poz. 749).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

783.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 17 września 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu
w sprawie utworzenia komunalnego funduszu
pożyczkowo-zapomogowego.

Na podstawie art. 1 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 r. o utworzeniu komunalnego funduszu pożyczkowo-zapomogowego oraz częściowej zmianie ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych i częściowej zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. o obowiązku i sposobie pokrywania wydatków przez związki komunalne (Dz. U. R. P. № 50, poz. 448) zarządza się co następuje:

§ 1. Komunalny fundusz pożyczkowo-zapomogowy składa się z dwóch osobnych funduszy: pożyczkowego i zapomogowego. Fundusz pożyczkowy tworzy się w sposób, przewidziany w ustępie drugim paragrafu pierwszego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej; fundusz zapomogowy powstaje z procentów, płaconych przez Polski Bank Komunalny (§ 2), i z procentów, pochodzących z pożyczek udzielanych związkom komunalnym, po potrąceniu kosztów administrowania całym funduszem pożyczkowo-zapomogowym.

Odliczeń na rzecz komunalnego funduszu pożyczkowo-zapomogowego dokonywać będzie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przy każdorazowym rozdziale między związki komunalne wpływów z dodatków komunalnych do państwowych podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji oraz z wpływów z 80-groszowego udziału związków komunalnych w opłacie skarbowej od spirytusu.

Odliczenia te stanowiąc będą 5% od wspomnianych wpływów, przypadających za rok budżetowy 1927/28 i 10% za następne lata.

§ 2. Komunalny fundusz pożyczkowo-zapomogowy ulokowany będzie w Polskim Banku Komunalnym, do którego należy techniczna strona administrowania funduszem i który za te czynności pobierać będzie 1% w stosunku rocznym od sum, udzielonych związkom komunalnym w formie pożyczek.

Od sum, wpłaconych do Polskiego Banku Komunalnego na rachunek funduszu pożyczkowo-zapomogowego, Bank płaćć będzie procenty w wysokości i według zasad obliczenia, jakie są lub będą w przyszłości przyjęte przez Pocztową Kasę Oszczędności dla rachunków przekazowych (czekowych).

§ 3. Powiatowe związki komunalne i gminy miejskie, wydzielone z powiatowego związku komunalnego, zwracać się mają o pożyczki i zapomogi z funduszu pożyczkowo-zapomogowego bezpośrednio do Polskiego Banku Komunalnego, który—po rozpatrzeniu podań—przedstawia je do decyzji specjalnej komisji (§ 4).